

Manfred Hausmann,
Liebestod

Erhabener, der du den bleichen Wogen
gebietest auf dem Meer der Ewigkeit,
Erhöre die geheimste meiner Bitten!

Wenn je die Nacht geschieht, da meine Brust
den Herzschlag fühlt, mein Mund den Atem trinkt
der stöhnend sich ergebenden Geliebten,
dann heb uns beide, mich und die Erglühte,
an deines Geisterschiffes hohen Bord
und lass uns in die Dunkelheiten schweben
des Nichts, umschlungen so und so umschlingend,
so todessüchtig, so entrückt, so leicht.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MANFRED HAUSMANN (*1898-09-10 – †1986-08-06).*

Arg-1083-2179 (2014-07-17 17:47:54)

La poemo aperis en la libro “Hinter dem Perlenvorhang”, Gedichte nach dem Chinesischen von Manfred Hausmann, Verlag S. Fischer, 1954. Pri la poeto vidu ankaŭ la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Manfred_Hausmann. Manfred Hausmann verkis tiun ĉi poemon laŭ poemo verkita de la ĉina poeto Lǐ Hóngzhāng. Pri tiu vidu la vikipediejon http://de.wikipedia.org/wiki/Li_Hongzhang.

Manfred Hausmann,
Ammorto

tradukita de Manfred Retzlaff

Ho Plejaltulo, kiu vi la ondojn
ordonas sur la mar' de l' eterneco,
ekaŭdu mian plej sekretan peton!

Se iam dum la nokto mia brusto
korbatojn sentas kaj sopiron trinkas
de l' ĝeme sin donanta amatino,
nin ambaŭ levu, min kaj la ardantan,
sur bordon de fantoma ŝipo via.
Kaj lasu nin forŝvebi en malhelan
nenion, nin ambaŭ ĉirkaŭbrakumantajn,
mortemajn, senkonsciajn nin, malpezajn.

*Traduko de la Germana poemo “Liebestod” de MANFRED HAUSMANN (*1898-09-10 – †1986-08-06) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2014-07-16.*

Arg-1083-2180 (2014-07-17 17:32:36)